

minister i, at det vil være ganske urimeligt at lade et Beregningsgrundlag, som er udarbejdet af Statsanstalten, gaa til Forsikringsraadet, fordi Statsanstalten er saa heldig i sin Direktion at have Folk — foruden at den har en særlig Beregner —, som kan gennemføre den Slags Beregninger saa paalideligt, at de ikke *kan* omstødes ved nogen Gennemgang i Forsikringsraadet.

Den højtærede Minister henstillede til mig i Anledning af min Opfordring til ham om at paavirke Socialministeren til at handle i Gotha-Bank-Sagen at sige, hvad Socialministeren da skulde gøre. Dette kunde ikke falde mig ind, og det af den gode Grund, at hvis Ministeren ikke helt igennem var tilfreds med det Raad til Handling, som jeg gav, vilde Følgen blive, at der overhovedet intet skete, og Sagen vilde drysse videre uden nogen som helst Handling. Nej, det, som Socialministeren kan gøre, er grundigt at sætte sig ind i de Forudsætninger, ud fra hvilke Loven om Hjælpekassen blev dannet, og de Forhandlinger, som den Gang fandt Sted, og derefter kunde han indbyde de 4 Repræsentanter i Folketinget for de 4 Partier, som har taget sig af Sagen, til en grundig Forhandling. Derefter vilde Ministeren forhaabentlig naa til et fyldestgørende Resultat. Men udover dette falder det mig ikke ind at lade mig friste til at sige, hvad Socialministeren skal gøre. Og for saa vidt Socialministeren ikke ad denne Vej kommer til et Resultat, vil jeg henstille, at der dannes et uvildigt Nævn. Personlig ønsker jeg ikke at have noget med det at gøre, om end jeg er ganske uvildig, thi jeg har ikke det allerringste med Gotha-Banken at gøre og kender kundens Forhold fra det, som er kommet offentligt frem, men jeg vil gøre opmærksom paa, at der er jo for ikke saa mange Uger siden kommet en Henvendelse til Regering og Rigsdag, og vel er det muligt, at Regeringen vil sidde en saadan Henvendelse overhørig, men vi, som repræsenterer Befolkningen, kan ikke gaa med til, at et saadant Andragende gaar i Papirkurven. Vi har nu faaet Lejlighed til at udtale os, idet Formanden har været meget elskværdig i Retning af at tillade Udtalelser om denne Sag, og jeg vil derfor fra denne Plads, saaledes som det vist ogsaa er sket fra Folketingets Talerstol, opfordre Socialministeren til at tage fat paa Sagen, eventuelt ved at der dannes et

særligt, uvildigt Nævn, i hvilket Formanden for Forsikringsraadet ikke har Sæde, thi saaledes som Sagen har udviklet sig, er han faktisk blevet Part i den, og saa bør han ikke vedblivende være Ministeriets officielle Raadgiver i dette Spørgsmaal. Det er klart, at ingen kan tvinge Statsanstalten for Livsforsikring til at gaa en bestemt Vej, men det, som jeg beklager, er, at Statsanstaltens Direktion ikke har vist den tilbørlige Selvstændighed, men aabenbart, efter alt hvad der foreligger, i alt for høj Grad har været Forsikringsraadets Formand følgagtig.

Aubeck: Jeg takker den højtærede Finansminister for hans Besvarelse af Spørgsmaalet om, hvordan de gamle forsikrede blev stillet, hvis dette Lovforslag vedtoges. Jeg har faaet den Opfattelse af Svaret, at deres Forhold ikke i nogen Henseende undergaar Forandring. I saa Henseende kan jeg være fuldt tilfreds.

Den højtærede Minister fandt det ganske uberettiget at henvise til, at vi har et Forsikringsraad, som kunde komme i Betragtning her med Hensyn til at give Rigsdagen Oplysninger om Spørgsmaal af denne Art, idet Statsanstaltens Beregnere var saa anerkendt dygtige — hvad jeg intet Øjeblik skal bestride —, at deres Beregninger sikkert kunde holde Stik, og den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti var enig med den højtærede Minister paa dette Punkt. Jeg sagde udtrykkelig, at Spørgsmaalet om de nye Tariffers Berettigelse kunde ses fra to Sider, dels ud fra Hensynet til Selskabet selv, dels ud fra Hensynet til de private Selskaber. Jeg har stadig den Opfattelse, at private Selskaber i Forsikringsbranchen, som jo er undergivet vidtgaaende Lovbestemmelser, der formentlig i enhver Henseende er betryggende for de forsikrede, har et berettiget Krav paa ikke at stilles ugunstigere end højest nødvendigt i Konkurrencen med et af Staten særbegunstiget Selskab, og paa dette Punkt forekommer det mig, at Forsikringsraadet, saafremt det havde faaet Beregningerne til Erklæring, kunde have givet Rigsdagen værdifulde Oplysninger.

At den højtærede Finansminister og jeg ikke er enige og neppe nogen Sinds bliver enige om det formaalstjenlige i at